

អ្នកនិពន្ធ៖

រ៉ូ សោភ័ណវិទ្ធី¹, ជា លាងស្រីន¹, នៅ ស្រីណែត¹, ស រ័ត្ននា¹, ណោត លីជា¹,
ផេង ស៊ីណេត¹, ហែម សុភារម្យ¹
¹មហាវិទ្យាល័យវិទ្យាសាស្ត្រកសិកម្ម នៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម ភ្នំពេញ កម្ពុជា

ឈ្មោះគម្រោង៖

បង្កើនភាពធន់ទ្រាំនៃផលិតកម្មប៉េងប៉ោះទៅនឹងសីតុណ្ហភាពខ្ពស់នៃប្រទេសកម្ពុជា

ប្រភពថវិកា៖

ជំនួយពីពលរដ្ឋអាមេរិក USAID តាមរយៈមជ្ឈមណ្ឌលឧត្តមភាព ប្រពលវប្បកម្មកសិកម្មនិរន្តរភាព
និងអាហារូបត្ថម្ភ

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម៖

លោក ស រ័ត្ននា (៨៥៥) ០៨៧ ៥៩៩ ៨៧៥ | srathana@rua.edu.kh

កម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មស៊ីសេន

CE SAIN Agricultural Extension Program

កម្មវិធីនេះបំពេញមុខងារទឹកដីកម្ពុជាដែលជួយសម្របសម្រួលដល់កសិករ ស្ថាប័នអប់រំ
វិស័យឯកជន និងភាគីពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតក្នុងការទទួលបានព័ត៌មាន ចំណេះដឹង
បច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ទាក់ទងនឹងបច្ចេកទេសកសិកម្ម ដើម្បីធានាដល់
ការផ្សព្វផ្សាយការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងកសិកម្មល្អៗ។ កម្មវិធីនេះជួយធ្វើឲ្យប្រសើរ
ឡើងនូវចំណេះដឹង និងការអនុវត្តបច្ចេកទេសកសិកម្មដោយផ្អែកលើនវានុវត្តន៍
និង ការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រជាមូលដ្ឋាន។

ការកាត់តមែកក្នុងផលិតកម្មដំណាំប៉េងប៉ោះ
បោះពុម្ពលើកទី១ ឆ្នាំ ២០២១
Grafting in Tomato (*Lycopersicon esculentum* Mill.) Production
First Edition 2021

អ៊ីម៉ែល៖ cesain@rua.edu.kh | គេហទំព័រ៖ www.cesain.org

ការកាត់តមែកក្នុងផលិតកម្មដំណាំប៉េងប៉ោះ

ដើម្បីធ្វើការកាត់ អ្នកត្រូវរៀបចំ មែកត ជើងទម្រ រោងបន្ត និង សម្ភារៈមួយចំនួនសម្រាប់ធ្វើការកាត់។

ជើងទម្រប៉េងប៉ោះ
សម្រាប់ដីមិនមានការលិចទឹក/ក្នុងផ្ទះសំណាក់

ជើងទម្រគ្រប់
សម្រាប់ដីទីវាលមានលិចទឹក /ដីជាំទឹក

ជើងទម្រ

⚠ ជើងទម្រប៉េងប៉ោះត្រូវតែជាជើងទម្រដែលមានការទទួលស្គាល់និងមានព័ត៌មានច្បាស់លាស់ថា វាជើងទម្រដែលត្រូវបានគេប្រើសម្រាប់ការកាត់ប៉េងប៉ោះ

មែកត រើសយកពូជប៉េងប៉ោះទិន្នផលខ្ពស់ និងមានលក្ខណៈតាមតម្រូវការរបស់ទីផ្សារទាំងទំហំ ពណ៌ និងគុណភាពផ្លែ

ការរៀបចំរោងបន្ត
សីតុណ្ហភាព ពី ២១C⁰-២៣C⁰ និងមិនលើសពី ៣០C⁰

ពន្លឺ៖ តិចតួចបំផុត
រោងបន្តត្រូវបានសាងសង់នៅក្រោមម្លប់ដើមឈើ/បរិវេណ ផ្ទះដែលមានម្លប់ ហើយការប្រើប្រាស់ប្លាស្ទិកសំណាក់ ពណ៌បៃតងនិងខ្មៅពីលើទៀត អាចជួយកាត់បន្ថយពន្លឺ ដែលជះទៅក្នុងរោងប្រហែល ៧០% ក៏ដូចជាជួយកាត់ បន្ថយការឡើងកម្ដៅក្នុងរោងផងដែរ

សំណើម៖ ៧០%-៩០% ដោយប្រើប្លាស្ទិកប៉ូលីទីឡែន ហុំព័ន្ធអាចជួយឲ្យរោងបន្តរក្សាសំណើម

សម្ភារៈសម្រាប់ការកាត់

- កាំបិត / ឡាម
- ទឹកអាកុល ៧០ ដីក្រេ
- ស្ករតុំប៉ារ៉ាហ្វីម
- ឃ្នាប
- បំពង់ជ័រ

ការកាត់

ជើងទម្រ៖ កាត់ដើមប្រវែង៥សម ពីដីដោយពុះកណ្តាលដើម ប្រមាណ១សមទៅក្រោម

មែកត៖ វាស់មែកពីត្រួយខាងលើជិតដល់ស្លឹក ដើមកំណើត។ បន្ទាប់ច្រៀកចុងដើមសងខាង ដើម្បីយកទៅដោតលើជើងទម្រ។
* គួរកាត់ស្លឹកចោលខ្លះ/ទុកតែត្រួយក៏ល្អដើម្បីកុំឲ្យ បាត់បង់សារធាតុចិញ្ចឹមច្រើនពេក

ចុងក្រោយ យកស្ករតុំប៉ារ៉ាហ្វីមកុំលើ កន្លែងដែលបានកាត់ត្រូវជិតដោយ ធានាថាមិនឲ្យមានខ្យល់ចូលបាន

- ⚠ ដំណើរការកាត់តម្រូវឲ្យស្អាត និងមានអនាម័យទាំងអ្នកធ្វើការ ឧបករណ៍ប្រើប្រាស់ និងទីកន្លែងដោយប្រើប្រាស់អាកុលដើម្បីលាងសំអាត
- ដើម្បីដំណើរការកាត់ត ជើងទម្រគួរតែមានអង្កត់ផ្ចិតដើមជាមធ្យមពី ១.៦-១.៨មម និងមែកត គួរតែមានដុះស្លឹកថ្មីពី ២-៣ស្លឹកសិន
- ការកាត់តនេះតម្រូវឲ្យជើងទម្រ និងមែកតមានទំហំប្រហាក់ប្រហែលគ្នាដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការត តែមិនគួរឲ្យជើងទម្រមានអង្កត់ផ្ចិតតូចជាងមែកតទេ
- ត្រូវប្រាកដថា Cambium របស់ជើងទម្រ និងមែកត បន្តិក្តាល្អដើម្បីឲ្យដើមងាយសះជាប់គ្នា

ការថែទាំ

ត្រូវយកកូនដែលបានកាត់តរួច ទៅដាក់ក្នុងរោងបន្តភ្លាមៗដោយមិនត្រូវដាក់កូននោះផ្ទាល់នឹងដីទេ (អាចយកដុំឥដ្ឋមកកល់)

ត្រូវគ្របសំណាក់ពណ៌ខ្មៅ និងបៃតងក្នុងរោងបន្តដើម្បីរក្សាម្លប់រយៈពេល ២ ថ្ងៃ

⚠ រោងបន្តត្រូវបានរក្សាសំណើមពី ៧០-៩០% និង សីតុណ្ហភាពពី ២៥-៣២C។ ឧបករណ៍តាមដានសំណើម និងសីតុណ្ហភាពត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីត្រួតពិនិត្យសីតុណ្ហភាពក្នុងរោងបន្តជាប្រចាំ។ នៅពេលសីតុណ្ហភាពក្នុងរោងឡើងកំដៅក្តៅ និងមានសភាពហាប់ ការបើករោងឲ្យមានខ្យល់ចេញចូលញឹកញាប់ជាម្យ៉ាងដែលសំខាន់ ចំណែកក្នុងករណីសំណើមក្នុងរោងថយចុះ ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍បន្ថែមសំណើមតាមការចាំបាច់។

ថ្ងៃទី៣ ក្នុងរោងបន្ត កូនដែលកាត់តនោះចាប់ផ្តើមឡើងស្រស់វិញបណ្តើរៗ ត្រូវកាត់បន្ថយម្លប់មកត្រឹម ៥០%ដោយធ្វើការដកសំណាក់ប្លាស្ទិកខ្មៅចេញមួយស្រទាប់ទុកតែសំណាក់បៃតង និងប្លាស្ទិកថ្នាំ

ថ្ងៃទី៥ ត្រូវដកសំណាក់បៃតងចេញដោយទុកតែប្លាស្ទិកថ្នាំ

ថ្ងៃទី៦ ត្រូវបើករោងបន្ត១២ម៉ោងដើម្បីឲ្យកូនដំណាំបន្តិក និងសីតុណ្ហភាពខាងក្រៅ គ្រប់៧ ថ្ងៃកូនដែលដាក់បន្តក្នុងរោងអាចមានសភាពរឹងមាំគ្រប់គ្រាន់ នឹងយកចេញមកក្រៅ ហើយទុករយៈពេល ២ ទៅ ៣ ថ្ងៃបន្ថែមទៀតដើម្បីបន្តិកនឹងបរិស្ថានមុនយកទៅដាំ

ការដាំ និងគ្រប់គ្រង

- រៀបចំដី និងលើករោងឲ្យបានល្អ
- កត្តាសំខាន់នៅពេលដាំមិនត្រូវដាក់បំប៉នបូសដែលកាត់តនោះទេត្រូវមានគម្លាត ឲ្យឆ្ងាយពី ដីចៀសវាងការឆ្លងជំងឺ
- កាត់មែកបែកខ្លែងពីគល់ទម្រចេញ ដើម្បីចៀសវាងការដណ្តើមស្រូបយកសារធាតុ ចិញ្ចឹម និងកាត់បន្ថយផុសចេញពីមែកតចេញ ដើម្បីប្រាកដថាវាមិនឆ្លង ជម្ងឺផ្សេងៗតាមបូសនោះ
- ចំពោះកូនប៉េងប៉ោះដែលតជាមួយជើងគ្រប់ គឺត្រូវការស្រោចទឹកឲ្យបានច្រើន ជាងការដាំប៉េងប៉ោះធម្មតា ក្នុងករណីមិនមានធ្លាក់ភ្លៀងគ្រប់គ្រាន់ និងលក្ខខណ្ឌដីមានភាពស្ងួតខ្លាំង ព្រោះជើងគ្រប់ត្រូវការទឹកច្រើន
- ការគ្រប់គ្រងកត្តាចង្រៃពីសត្វល្អិតផ្សេងៗគឺត្រូវតែអនុវត្តឲ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួន។

